

Cele lekcji – wymagania ogólne

- pogłębienie teologicznego rozumienia pojęcia „powołanie”;
- pomoc w rozeznawaniu życiowego powołania.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- podejmuje autorefleksję na temat udziału woli Bożej w swoim życiu;
- wyjaśnia, jak teologia rozumie pojęcie „powołanie”;
- wskazuje elementy wspólne dla różnych rodzajów powołań;
- wymienia kryteria rozeznawania powołania i stosuje je w życiu.

Wartości

- rozpoznanie powołania i działanie zgodnie z nim;
- modlitwa za siebie i innych o rozpoznanie powołania oraz wytrwanie w nim.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – słoik odpowiedzi. Nauczyciel ustawia w widocznym miejscu sali lekcyjnej słoik i zapisuje na tablicy pytania: „Czy pytasz Pana Boga, co masz robić w życiu? Czy uwzględniasz Jego wolę w tym, co chcesz robić w przyszłości? Dlaczego tak postępujesz?”. Następnie rozdaje uczniom karteczki i prosi o anonimowe udzielenie odpowiedzi. Karteczki z zapisanymi odpowiedziami uczniowie wrzucają do słoika. Gdy uczniowie wykonają zadanie, nauczyciel zaprasza dwie osoby, aby na zmianę odczytywały treść zapisaną na karteczkach. Podsumowanie: dojrzały chrześcijanin to człowiek, który pyta Pana Boga, co ma robić w życiu; to człowiek, który „przychodzi pełnić wolę Bożą” i na serio

traktuje słowa wypowiedziane w codziennej modlitwie: „bądź wola Twoja”; to człowiek, który rozpoznaje i akceptuje plan Boży na swoje życie.

Rozwinięcie tematu

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel prosi, aby uczniowie utworzyli cztery grupy, i każdej z nich wręcza formularz (załącznik 1) z zadaniem do wykonania. Informuje przy tym, żeby uczniowie zapisywali wszystkie odpowiedzi, jakie przyjdą im na myśl, nawet jeśli wydają się błędne lub nieadekwatne.

Gdy uczniowie wykonają zadanie, nauczyciel prosi, aby liderzy grup przedstawili na forum klasy efekty prac. Gdy lider danego zespołu skończy prezentację, nauczyciel wskazuje cenne spostrzeżenia zaproponowane przez uczniów i podsumowuje zadania wg poniższego schematu.

Podsumowanie: Po prezentacji grupy 1 – powołanie to wezwanie Boga, które zawsze jest skierowane do konkretnego człowieka, aby żył on w określony sposób; to jednocześnie dar do wypełniania tego zadania (misji).

Po prezentacji grupy 2 – o rodzajach powołania można mówić, biorąc pod uwagę różne kryteria czy punkty widzenia. Biorąc pod uwagę „zasięg” powołania, można powiedzieć o powołaniu w sensie najszerszym, czyli do życia, świętości, miłości, prawdy; o powołaniu w sensie węższym, czyli do małżeństwa, kapłaństwa, życia konsekrowanego (zakonnego lub świeckiego); o powołaniu w sensie najwęższym, czyli ślub z tą, a nie inną osobą, wejście do określonej wspólnoty zakonnej, podjęcie danej pracy czy każda decyzja w konkretnej sprawie.

Po prezentacji grupy 3 – w każdym powołaniu można wskazać następujące elementy: powołuje zawsze ktoś nadrzędny, kto ma do tego prawo; powoływany jest ktoś konkretny, kto ma do wykonania powołania kompetencje i prawo; powołanie dotyczy czegoś konkretnego do wykonania; wiąże się z nim jakaś gratyfikacja; na powołanie można odpowiedzieć pozytywnie lub negatywnie.

Po prezentacji grupy 4 – kryteriami rozeznawania powołania są m.in.: historia życia – Bóg powołuje w konkretnych okolicznościach (miejsce, czas, kultura, środowisko rodzinne, wydarzenia przyjemne i trudne), które przygotowują nas do podjęcia życiowych zadań; wewnętrzne pragnienia i przekonania – Boże powołanie przejawia się w naszych dobrych pragnieniach, a także w przekonaniu, że „widzimy siebie w tej lub innej roli”; talenty i zdolności – to, co potrafimy robić, co jest naszą mocną stroną, do czego mamy predyspozycje, może być wskazaniem na Boże powołanie; opinia bliskich – Bóg powołuje często przez drugiego człowieka, szczególnie takiego, który jest blisko Niego (wierzący rodzice

lub przyjaciele, spowiednik, kierownik duchowy); modlitwa i znaki – warto prosić Boga o znaki pomagające rozeznąć powołanie.

Zakończenie

Dla młodego człowieka wybór drogi życiowej może być nie lada wyzwaniem. Młody chrześcijanin jest pod tym względem podobny do swoich niewierzących lub obojętnych religijnie rówieśników z tą jednak różnicą, że oprócz „świeckich” narzędzi rozpoznawania swojej drogi życiowej ma także „narzędzia” nadprzyrodzone. Najważniejsze z nich to pokorne stawanie przed Panem, czyli modlitwa. Dobry Bóg z całą pewnością odpowie na zaangażowane i świadome wołanie o pomoc w rozeznaniu powołania. Takiego wołania nie trzeba się obawiać. Sam Bóg bowiem zapewnia, że: „Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamysłałam co do was – mówi Pan – zamiarów pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie” (Jer 29, 11).

Notatka

Uczniowie formułują notatkę samodzielnie w oparciu o treści prezentowane przez nauczyciela.

Korelacja z edukacją szkolną

- wiedza o społeczeństwie – role społeczne w związku z przynależnością do różnych grup społecznych.